

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Mikołaj Tomaszewski

Sędziowie: SA Bogdan Wysocki (spr)

SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. S., G. S.**

przeciwko **(...) sp. z o.o. z siedzibą w P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 16 września 2014 r., sygn. akt: XIIC 1601/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie ponad kwotę 756,76 zł i w tym zakresie sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu, pozostawiając temu Sądowi orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Bogdan Wysocki Mikołaj Tomaszewski Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy przyznał biegłemu sądowemu J. W. kwotę 2.000 zł tytułem częściowego wynagrodzenia za sporządzenie opinii z czerwca 2014 r. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, że do opinii został dołączony rachunek z dnia 26 czerwca 2014 r. za czynności związane z jej sporządzeniem. Łącznie rachunek biegłego opiewał na kwotę 4.915 zł i jego prawidłowość pod względem rachunkowym została potwierdzona stosowną adnotacją Oddziału (...) Sądu. Sąd uwzględniając wniosek biegłego o przyznanie mu częściowego wynagrodzenia za sporządzenie opinii w kwocie 2.000 zł wziął pod uwagę, że wypłacenie częściowego wynagrodzenie biegłego (zaliczki) pozwoli mu pokryć dotychczasowe wydatki poniesione przy wykonywaniu opinii wymienione szczegółowo w dokumencie – Kalkulacja i Rozliczenie – w pkt. 1.1. – 1.4. Sąd wyznaczył kolejny termin rozprawy na 11.12.2014 r. w celu kontynuowania przesłuchania biegłego na okoliczność wyjaśnienia zarzutów do opinii zgłoszonych przez pełnomocników obu stron. W związku z powyższym kwestia przyznania biegłemu wynagrodzenia w kwocie przewyższającej kwotę 2.000 zł zostanie rozstrzygnięta po zakończeniu przesłuchania biegłego i wyjaśnieniu wszystkich zarzutów złożonych do wykonanej przez biegłego opinii z dnia 24.06.2014 r. Poza tym żaden z pełnomocników nie kwestionował rachunku biegłego np. co do czasu poświęconego przez biegłego na sporządzenie opinii i nie sprzeciwił się wypłaceniu częściowego wynagrodzenia – zaliczki.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany, zaskarżył je w części tj. co do kwoty 1.243,24 zł. Pozwany zarzucał rozstrzygnięciu:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść polegający na bezzasadnym przyjęciu, że: sporządzona opinia wymagała nakładu pracy i czasu przeznaczanego na sporządzenie opinii w wymiarze 125 godzin; biegłemu należy się stawka w kwocie 31,97 zł za 1 godzinę pracy - tj. najwyższa przewidziana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym,
- naruszenie § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 2 lit.a - ustawy budżetowej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie,
- naruszenie art. 93 ust. 1 u.k.s.c. poprzez zaniechanie obowiązku ustalenia wynagrodzenia biegłego i oparcie się jedynie na rachunku biegłego, który nie został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej;
- naruszenie art. 89 ust. 2 i ust. 3 u.k.s.c. poprzez nieprawidłową ocenę ustawowych przesłanek tj. wymaganych kwalifikacji potrzebnych do sporządzenia opinii, czasu i nakładu pracy i przyznanie w związku z powyższym biegłemu wynagrodzenia, które jest zawyżone, nie odpowiada faktycznie wykonanej pracy przez biegłego, a ponadto rażąco odbiega od wynagrodzenia przyznawanego biegłym w analogicznych sprawach,
- naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. i ich błędne zastosowanie sprowadzające się do sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia poprzez pominięcie w jego treści istotnych dla sprawy okoliczności, a w szczególności niewskazania i niewyjaśnienia motywów podjętego rozstrzygnięcia o wysokości przyznanego biegłemu wynagrodzenia, w taki sposób, który umożliwia przeprowadzenie kontroli instancyjnej przedmiotowego postanowienia.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w części poprzez obniżenie wynagrodzenia biegłego do kwoty 756,76 zł oraz o zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Biegły J. W. w odpowiedzi na zażalenie wniósł o oddalenie zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Na uwzględnienie zasługiwał zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 328 § 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Zasady na których Sąd ustala prawo biegłego do wynagrodzenia określa art. 89 i n. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (dalej „u.k.s.c.” tekst jed. Dz. U. z 2010 r. nr 90 poz. 954 ze zm.). Stosownie do art. 89 ust 2 u.k.s.c. wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności - na podstawie złożonego rachunku.

Należności biegłych ustala się i przyznaje na podstawie przedstawionych rachunków i innych dokumentów sprawdzonych przez głównego księgowego sądu wypłacającego należność lub przez innego pracownika wyznaczonego przez prezesa sądu. Nie zwalnia to jednak sądu orzekającego z obowiązku zbadania także okoliczności wynikających ze wskazanych ustawowych kryteriów, czego wynik winien znaleźć odbicie w treści postanowienia przyznającego wynagrodzenie. Z lakonicznego uzasadnienia Sądu Okręgowego nie wynika, aby Sąd I instancji dokonał weryfikacji

przedłożonej karty pracy biegłego. Nie wynika również, za jakie konkretnie czynność, czy wydatki biegłego przyznał mu częściowe wynagrodzenie. Natomiast treść karty pracy obejmująca szczegółowe wymienienie czynności, jakich biegły dokonał w związku z opracowaniem opinii, jak również czasu poświęconego na każdą z tych czynności, zobowiązuje sąd do konkretnego ustosunkowania się do tych danych (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28.08.2012 r. sygn. akt I ACz 1206/12, Lex nr 1216294). Sąd Okręgowy jedynie wskazał, że żaden z pełnomocników nie kwestionował rachunku biegłego, np. co do czasu poświęconego przez biegłego na sporządzenie opinii i nie sprzeciwił się wypłaceniu biegłemu częściowego wynagrodzenia – zaliczki. W ocenie Sądu odwoławczego, skoro Sąd Okręgowy nie ocenił rachunku przedłożonego przez biegłego sądowego, w odniesieniu do poniesionego nakładu pracy w oparciu o przedłożoną przez niego kalkulację, to niemożliwym było skontrolowanie postanowienia w zaskarżonej części, bowiem brak stanowiska przyjętego przez Sąd I instancji w tym zakresie.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił postanowienie w zaskarżonej części tj. ponad kwotę 756,76 zł i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. O kosztach postępowania zażaleniowego orzekł na podstawie art. 108 § 2 k.p.c.

Bogdan Wysocki Mikołaj Tomaszewski Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga